

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1556/2022
16.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из села ..., чији је заједнички пуномоћник Слободан Петровић, адвокат из ..., против тужене Општине Владичин Хан, коју заступа Општинско правобранилаштво Владичин Хан, ради исплате, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 390/21 од 29.09.2021. године, на седници већа одржаној дана 16.06.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 390/21 од 29.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању П 520/19 од 13.10.2020. године, у ставу првом изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се тужена обавезе да им исплати укупан износ од 6.014.279,28 динара према њиховом уделу у власништву јавног грађевинског земљишта кп.бр. .. из ЛН бр. .. КО Владичин Хан и то АА 1/10 од укупног износа, што износи 601.427,79 динара, ББ износ од 1/10 од укупног износа, што износи 601.427,79 динара и ВВ 8/10 од укупног износа, што износи 4.811.422,32 динара. Ставом трећим изреке, обавезани су тужиоци да туженој солидарно исплате трошкове парничног поступка у износу од 187.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 390/21 од 29.09.2021. године, одбијена је жалба тужилаца и потврђена наведена првостепена пресуда.

Против другостепеног пресуде тужиоци су изјавили благовремену ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 404 ЗПП.

Како је ревизија првотужиоца дозвољена као редовна у смислу одредбе чл. 403 ст. 3 Закона о парничном поступку, то није било потребе да се о његовој ревизији, као и о ревизијама друго и трећегужиоца, као јединственим супарничарима, одлучује као изузетно дозвољеној.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у границама прописаним одредбом члана 408. ЗПП и одлучио да ревизија није основана.

Побијана пресуда није захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП на коју се указује ревизијом, не представља дозвољен ревизијски разлог у смислу одредбе члана 407. ЗПП.

Према утврђеним чињеницама, тужиоци су сувласници катастарске парцеле број .., површине 55,47 ари, уписане у ЛН бр. .. КО Владичин Хан у сувласничким уделитема и то ВВ од 8/10, АА и ББ од по 1/10, која парцела се води као јавно грађевинско земљиште. Планом генералне регулације насеља Владичин Хан из 2007. године, предметна парцела предвиђена је за изградњу улице. Изменама и допунама Плана генералне регулације насеља Владичин Хан из 2019. године парцела је предвиђена претежно за јавне намене, саобраћајнице, заштитно зеленило, уређење парковске и зелене површине, док је мањи преостали део намењен породичном становању, али није извршена експропријација предметне парцеле, нити је иста приведена намени. Решењем Општинске управе Владичин Хан, Одељење за урбанизам, имовинскоправне, комуналне и грађевинске послове IV бр. ../2019-03 од 18.03.2019. године, одбијен је захтев тужилаца за исплату накнаде за предметну парцелу са образложењем да је утврђено да није покренут поступак експропријације, као ни поступак прибављања земљишта у јавној својини Општине Владичин Хан и да није извршена фактичка експропријација привођењу предметне парцеле намени.

На темељу овако утврђених чињеница, нижестепени судови су становишта да нема законског основа за исплату новчане накнаде тржишне вредности предметне парцеле према правилима Закона о експропријацији. У конкретној ситуацији није донето решење о експропријацији за предметну катастарску парцелу, није извршена фактичка експропријација привођењу предметне парцеле намени у складу са Планом о генералној регулацији насеља Владичин Хан и његовим изменама и допунама, нити су тужиоци депосидирани, услед чега је тужбени захтев одбијен.

Ревидент оспорава изнето становиште нижестепених судова. Сматра да је погрешно примењен члан 25. Закона о експропријацији и члан 84. Закона о планирању и изградњи. Није јасно да ли нижестепени судови на спорној парцели признају јавну својину или не. Тужена је доношењем детаљног урбанистичког плана одлучила да парцелу означи улицом, што значи као грађевинско земљиште у јавној својини, па је дужна да у складу са Законом о експропријацији спроведе сву потребну процедуру утврђеног јавног интереса, стављањем предлога за експропријацију и плаћањем накнаде тужиоцима за парцелу која је постала јавно добро – улица. Тужена то није учинила. Тужиоцима је одузето право својине без накнаде, чиме је повређен Устав Републике Србије.

Ревизија није основана. Према чл. 25. став 1. Закона о експропријацији, предлог за експропријацију може поднети корисник експропријације тек пошто је у складу са овим законом утврђен јавни интерес за експропријацију непокретности. У име

аутономне покрајине, града, града Београда, односно општине предлог за експропријацију подноси надлежни јавни правобранилац, односно друго лице које заступа аутономну покрајину, град, град Београд, односно општину (став 3.). Предлог за експропријацију подноси се општинској управи општине на чијој се територији налази непокретност предложена за експропријацију, у року од једне године од дана утврђивања јавног интереса за експропријацију (став. 4). Тужиоци нису доставили доказе да је тужена након доношења Плана о генералној регулацији насеља Владичин Хан из 2006. године, као и његових измена из 2019. године, поднела предлог за експропријацију парцеле на којој су сувласници. С обзиром да поступак експропријације није спроведен, а није извршена фактичка експропријација привођењем предметне парцеле намени предвиђеној планским актом, то иста није постала средство у јавној својини. Тужиоци нису доказали да је извршена законска или фактичка експропријација што представља основ за новчану накнаду, услед чега су нижестепене одлуке правно утемељене.

На основу изложеног и одредбе члана 414. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић